

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristoletna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Cesta skozi Črno na Štajersko.

V deželnem zboru je dne 17. novembra t. l. vložil poslanec dr. Ferjančič s tovariši samostalni predlog za zgradbo ceste skozi Črno v kamniškem okraju do štajerske meje. V predlogu je rečeno: Naprava ceste, ki bi se odcepila od okrajne ceste Kamnik-Gornji grad, skozi Črno čez kranjsko-štajersko mejo do Luč v gornjegrajskem okraju, je vroča želja kamniškega okraja in posebno mesta Kamnik. Sedaj vodi po teh krajih samo pešpot, na veliko škodo mesta Kamnik, kamor teži ta del gornjegrajskega okraja, in na škodo prizadetega štajerskega prebivalstva, med katerim se je plodonosno plavljenje lesa po Savinji in Savi proti vzhodu radi spremenjenih kupčijskih razmer popolnoma ustavilo in katero radi pomanjkanja občil svojih pridelkov in posebno lesa ne more več na trg spraviti.

Po prizadevanju okrajnega cestnega odbora kamniškega je leta 1901. pregledal tehnik črto, po kateri bi se izpeljala cesta, ter napravil splošni črtež in podal mnenje o stroških. Udeležila sta se tega ogleda od kranjske strani načelnik kamniškega cestnega odbora g. Močnik in od štajerske strani g. nadinženir g. Notar. Dež. odbor kranjski se je na to obrnil na deželni odbor štajerski radi pospeševanja te cestne zgradbe, kolikor zadeva Štajersko. Štajerski deželni odbor je pa izjavil, da se za sedaj (diesmal) ne more ozirati na cestni projekt. To je bilo leta 1901. Od tedaj so se pa razmere spremenile. Občina Luče, čeprav siromašna, je dosedaj izdelala 6 km te ceste. V deželnem zboru štajerskem so stavili 4. novembra 1904. poslanci dr. Dečko in tovariši predlog v prilog te cestne zgradbe in je deželni odbor štajerski zaukazal svojemu stavbnemu uradu poizvedbe. Tudi v državnem zboru je vložil tak predlog poslanec vitez Berks.

Iz vseh teh podatkov izhaja velika važnost te cestne zgradbe. Važna bi bila ta cesta posebno tudi za gornjegrajsko grajščino, katera bi si morala sicer sama cesto napraviti za izvoz svojih lesnih produktov. Pričakovati je torej od te strani znatnega prispevka za to zgradbo, katera se zaradi primerno velikih stroškov ne more drugače izvršiti, kakor da poleg interesentov prispevata tudi deželi in državi. Koliko je štajerskim udeležencem na tej cesti ležeče, kaže tudi to, da so posestniki svet za celo črto brezplačno odstopili.

Z ozirom na vse to so stavili poslanci predlog:

Visoki deželni zbor skleni:

Deželnemu odboru se naroča, da zaradi zgradbe ceste skozi Črno do kranjsko-štajerske meje v namenu zveze skozi Lučeško dolino do Luč zaukaže poizvedbe, — da v dotiko stopi s štajerskim deželnim odborom radi nadaljevanja te ceste na štajerskih tleh in z interesenti, osobito

z graščino gornjegrajsko in c. kr. vlado radi prispevkov in — da v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru radi zgradbe stavi predloge.

Gregorju Slabanji v spomin.

V nedeljo dne 19. listopada je prominol v Kamniku mož, ki je bil po svojem poklicu skromen obrtnik, a kot Slovenec velik rodoljub. Gregor Slabanja je deloval v najburnejših časih, v oni dobi, ko je nad Kamnikom odločevala še nemška stranka in ko je bil krog zavedajočih se Slovencev še prav majhen. V onih časih, ko so bili Slovenci še vsi edini in ni razjedal črv bratske zavisti sloge med nami, je bil on čil in nevstrašen nasprotnik nemškemu navalu. Samo proti Nemcem se je bil takrat boj in on je stal vedno v prvih vrstah. Njegova zasluga je, da se je ustanovila leta 1868 Narodna čitalnica. Dasi je bilo takrat v Kamniku obilo nasprotnikov temu načrtu, on se jih ni ustrašil, vedel je pridobiti za to idejo uplivne može in vzkliko je prvo slovensko društvo v Kamniku.

Čitalnici je posvetil on vse svoje moči. Negoval je posebno rad dramatiko. Skoraj ni bilo igre v Čitalnici, da bi on ne bil sodeloval. Leta 1893. je praznoval 25 letnico svojega diletantskega delovanja. V ta spomin je priredila Čitalnica posebno predstavo, pri kateri se je kar trlo občinstva. Ko je praznovala Čitalnica svojo 35 letnico, izvolila ga je častnim članom v priznanje njegovih velikih zaslug za njen razvoj. Njegovo narodno delo je toliko bolj občudovanja vredno, ako se upošteva, da je bil po poklicu le skromen čevljar.

V svojih mlajših letih je bil tudi občinski odbornik kamniški in tudi v tem odboru se je pokazal zelo agilnega.

Kako zelo je bil pokojnik spoštovan, pokazal je njegov pogreb, katerega so se udeležila vsa kamniška narodna društva, mej temi Čitalnica in „Lira“ z zastavama. „Lira“ mu je zapela žalostinke pred njegovo hišo, v cerkvi in pri grobu. V imenu Čitalnice pa mu je na grobu govoril v slovo g. Fajdiga. Svojemu častnemu članu je poslala venec tudi Čitalnica, njeni diletantje pa svojemu starosti. — Čast njegovemu spominu!

Iz Domžal. (Dopis.) Večkrat smo že imeli priliko baviti se z gostilničarjem v restavraciji nasproti kolodvora. Mož je s svojo aroganco znan že skoraj po celem Slovenskem. Mislil je pač, da ga bodo naši Germani vedno in povsod podpirali, ako jim bo nemoteno dopuščeno priljubljeno „Wacht am Rhein“ kruliti in raznovrstne nemške burke uganjati v njegovih prostorih. Danes mu je seveda

žal, da je v svoji bistrumnosti tako nastopal, kajti z dobro plačujočimi slovenskimi gosti si je pokvaril, ostaja mu toraj le še nekaj nemških hujskačev, ki imajo pa vedno „kačo“ v žepu. On je spoznal svoje ljudi, prišel je pa tudi do spoznanja, da so imeli nekateri od teh izzivačev slabo navado, da so mu, ako je bilo le mogoče, pri plačilu del dolga ali zatajili ali pa odtegnili. Njegovo nemško prepričanje pa pri njem seveda še ni tako ukoreninjeno, da bi mirno to trpel, saj se je on sam izrazil, da od samega nemštva še nihče ni obogatel v Domžalah, tako tudi on od tega živeti ne more in če nismo še nikdar njegovih nazorov odobraval, to pot jih gotovo moramo. Ta izkušnja je pa moža naredila silno previdnega. Ako pride kak tirolski gost, kateremu on že na nosu bere, da ga bode ukanil, mora mu dotični zahtevano v naprej plačati, sicer ne dobi ničesar. Reveži so skoraj vredni usmiljenja, „na puf“ ne dobijo nikjer nič. Sedaj se jim je tudi nemška gostilna uprla, v slovenske pa niti ne smejo niti si ne upajo, ker vedo, da bi bili za njih vedno zabavljanje pred duri postavljeni. Vedeli smo, da bode prišlo tako daleč. Mi poznamo naše tirolske izzivače in vemo, da se selijo iz gostilne v gostilno liki ptice selivke. Kako so navalili svoj čas na gostilno na pošti, bili so noč in dan ondi, dokler se niso domislili, da bi ne škodovalo prebrati si lokal; iztaknili so ga v kolodvorski restavraciji. Sedaj bodo, kakor vse kaže, ti prostori tudi kmalu prazni. Morda jih pa že na pošti željno pričakujejo, gostilničarka jim bo gotovo dobro in skrbno postregla. Mogoče je že pred meseci računala na to, zato jim je pa naredila uslugo in prevzela je na izzivajoči slavnosti posel blagajničarke.

Pri volitvi III. razreda dne 24. t. m. je zmagala v Domžalah nemškutarska stranka. Več o tem poročamo prihodnjič.

Jutri v nedeljo svira mestna godba na lok pri zabavi, ki jo priredi g. J. Fajdiga na Šutni. Začetek ob 7. uri zvečer, vstopnina prosta.

Tamburaški koncert priredi Mekinjski tamburaški zbor „Planinka“ v nedeljo 26. novembra 1905. v gostilniških prostorih „Pod skalo“ po domače pri Žgurju. Vspored: 1. V. G. Brož: „Napried“, koračnica. 2. V. G. Brož: „Slava Slovincem“, koračnica. 3. I. Rosa: „Iza valova“, glasoviti meksikanski valček. 4. Mil. pl. Farkaš: „Vienac hrvatskih narodnih pjesma“. 5. I. dr. Hruza: „Kod supea“, valček. 6. V. Parma: „Mladi vojaki“, koračnica. 7. Oton Feich: „Zavber France“, kuplet. 8. Mil. pl. Farkaš: „Uspomene iz Beča“, valček. 9. Alfons Gutschy: „Domovini“. 10. H. Vogrič: „Pomladni cvet“, mazurka. 11. N. Faller: „Koračnica Zvonimira“. 12. Iv. pl. Zajc: „Hrvaticam“. 13. V. G. Brož: „Na valovih Jadranskega morja“, veliki koncertni valček. 14. H. O. Vogrič: „Na zdar“, koračnica. 15. I. Ivanovič: Brzopolka. — Začetek ob 5. uri popoldan. — Vstopnina 40 vin. za osebo; otroci so prosti.

Slovensko kat. izobraževalno društvo v Mengšu priredi v nedeljo 26. novemb. 1905 veselico v gostilni „pri Jelenu“ v Mengšu. — Prvič nastopi novoustanovljeni tamburaški zbor. — Začetek točno ob pol 4. uri popoldne. — Vstopnina: Sedeži I. vrste 60 vin.; stojišča 30 vin.

Izborna zalogo vsakovrstnih novih in starih vin v sodih in steklenicah priporoča

ANTON MÜLLER

vinotržec v Domžalah

(Kranjsko).

Seydlin

Dobiva se v trgovini

E. Hajeka v Kamniku.

Najbolje za zobe.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,200.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 16.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.